

LANDSCHAPSPLAN ‘SAMEN MEE NAAR DE A2’

E07061.201755 | Concept | Versie 3.0 | 26-03-2019

ARCADIS LANDSCHAPSARCHITECTUUR & STEDENBOUW



COLOFON

IN OPDRACHT VAN

Gemeente Heeze-Leende en gemeente Cranendonck

OPGESTELD DOOR

Floor van Gils, adviseur landschap & ruimtelijke kwaliteit

Hanna Prinssen, landschapsontwerper

Dominik Kriska, stagiair landschapsarchitectuur

Vincent Berlijn, stagiair landschapsarchitectuur

GECONTROLEERD DOOR

Gertjan Jobse, landschapsarchitect bnt

VRIJGEGEVEN DOOR

Robert Groenhof, projectleider/ adviseur
infrastructuurontwikkeling

Datum: 26 maart 2019

Status: versie 3.0

Ons kenmerk: 079761141

Projectnummer: E07061.201755

INHOUD

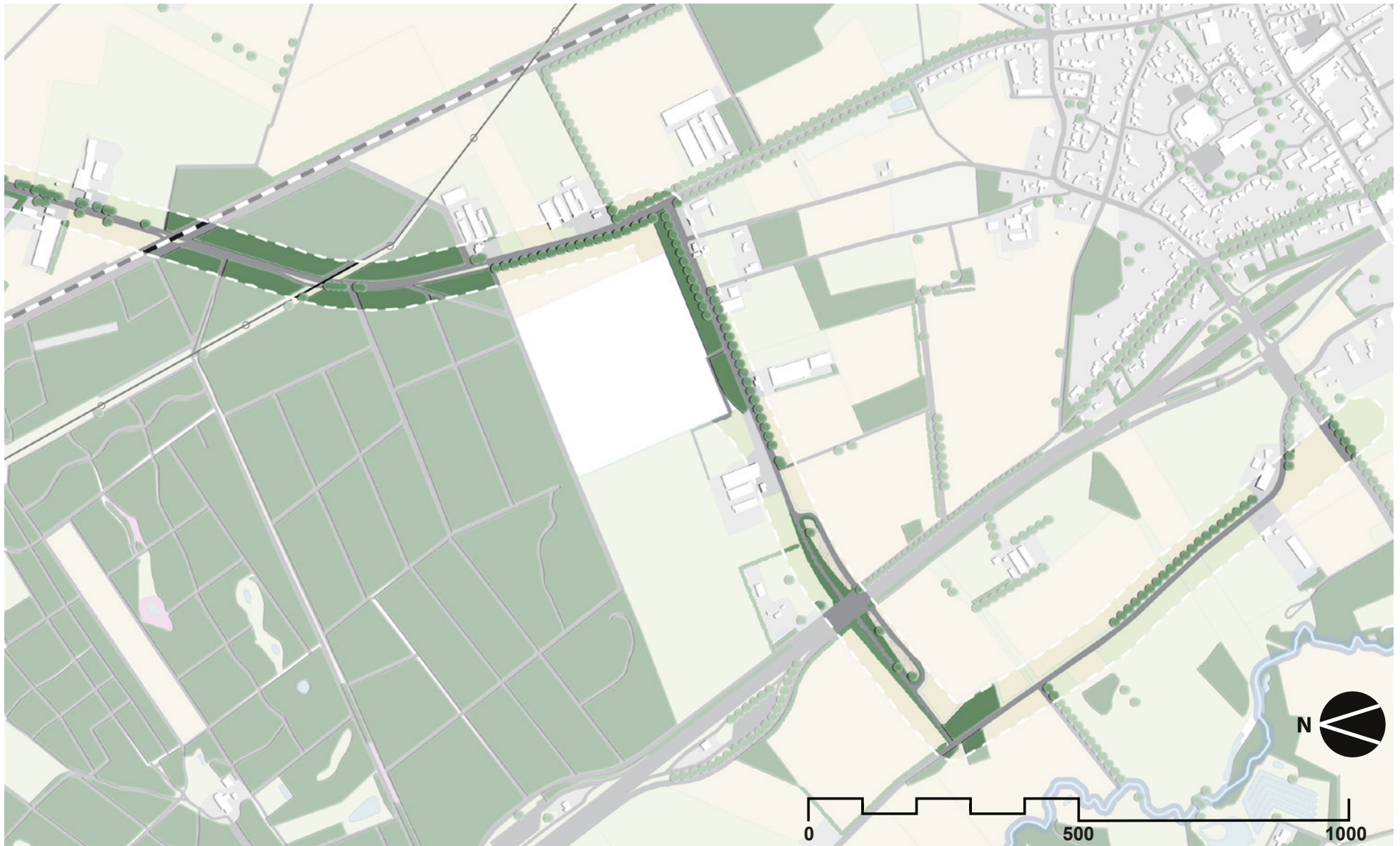
1	AANLEIDING & DOEL	5	5	ONTWERP	27
1.1	Aanleiding	7	5.1	Inleiding	29
1.2	Doel	7	5.2	Pastoor Thijssenlaan	31
2	KADERS & UITGANGSPUNTEN	9	5.3	Zevenhuizensche Heide	33
2.1	Beleidskader	10	5.4	Sterkselseweg	35
3	ANALYSE	13	5.5	Grote Bleek	37
3.1	Gebiedsbeschrijving	15	5.6	d'Aasdonken	39
4	VISIE	21			
4.1	Deelgebieden	23			



1

AANLEIDING & DOEL

HUIDIGE SITUATIE



Figuur 1 Huidige Situatie

1.1 Aanleiding

Door de verwachte groei van het bedrijventerrein 't Chijnsgoed en de ontwikkeling van het landbouwontwikkelingsgebied (LOG) Chijnsgoed neemt de verkeersdruk van met name vrachtwagens op de Pastoor Thijssenlaan en de Sterkselseweg toe. Een groot deel van dit verkeer ontsluit via de kern van het dorp Maarheeze naar de Rijksweg A2.

Al een aantal jaren worden plannen gemaakt om een nieuwe ontsluitingsroute te realiseren die de verkeersdruk in de kernen van Sterksel en Maarheeze doet afnemen. Op basis van het bewonersinitiatief "Samen Mee Naar De A2", geïnitieerd door de werkgroep infrastructuur van de dorpsraad Sterksel en de werkgroep verkeer van de dorpsraad Maarheeze, is een ontsluitingsvariant ontwikkeld met als doel aan de gemeenteraden van Cranendonck en Heeze-Leende een voorstel te doen voor een adequate en definitieve oplossing voor de overlast veroorzaakt door het verkeer van en naar het bedrijventerrein, het landbouwontwikkelingsgebied en de directe omgeving (Figuur 1). In december 2016 hebben de gemeenteraden van beide gemeenten dit voorstel vastgelegd en het planproces overgenomen om te komen tot de realisatie van de weg.

1.2 Doel

Het doel van dit landschapsplan is om uitgangspunten en maatregelen te bepalen voor de landschappelijke inpassing van de nieuwe ontsluitingsroute naar de A2. De inpassingsvisie is op hoofdlijnen beschreven en uitgewerkt in een schetsontwerp met principeprofielen. Op basis hiervan wordt het benodigde ruimtebeslag in het kader van het bestemmingsplan berekend. Daarbij worden eisen en maatregelen bepaald voor het behoud en het versterken van de ruimtelijke kwaliteit van het landschap, die in het contract voor de realisatie van de weg worden opgenomen. In de realisatiefase wordt het schetsontwerp op basis van deze uitgangspunten nader uitgewerkt in een inrichtingsplan.



2 KADERS & UITGANGSPUNTEN

2.1 Beleidskader

Beleidsdocument	Toelichting
Structuurvisie (Provincie Noord-Brabant, 2014)	In de structuurvisie is het ruimtelijke beleid van de provincie Noord-Brabant tot 2025 op hoofdlijnen beschreven. De onderscheidende kernkwaliteiten van de provincie worden beschreven aan de hand van drie lagen: de natuurlijke basis, het ontginningslandschap en het moderne landschap. Voor het Brabant van het zand is het onderscheid tussen de oude en jonge ontginningen, de beeksystemen die het landschap dooraderen, oude akkers, bossen, heide en vennen kenmerkend. Een relevant doel is de versterking van de beleving van het landschap. In het landelijk gebied is het doel om de identiteit van het landschap dat een weg doorsnijdt optimaal beleefbaar te maken. Het gaat daarbij zowel om de inrichting van de weg zelf als het landschap dat aan de weg grenst. Een specifiek onderdeel van de structuurvisie zijn de Gebiedspaspoorten. De Gebiedspaspoorten vormen een uitwerking van de structuurvisie die als een apart document is vastgesteld.
Uitwerking Gebiedspaspoorten (Provincie Noord-Brabant, 2011)	De provincie vindt het belangrijk dat ruimtelijke ontwikkelingen een bijdrage leveren aan de ruimtelijke kwaliteit van een gebied of landschapstype. Daarom heeft de provincie voor heel Noord-Brabant 12 Gebiedspaspoorten opgesteld. In de Uitwerking Gebiedspaspoorten geeft de provincie vanuit de drie lagen uit de Structuurvisie aan welke landschapskenmerken zij bepalend vindt voor de kwaliteit van een gebied of landschapstype en hoe ruimtelijke ontwikkelingen kunnen bijdragen aan behoud en versterking daarvan. Het plangebied valt binnen het gebiedspaspoort van De Kempen. In het geval dat gemeenten initiatiefnemer zijn, vraagt de provincie de landschapskenmerken en de ambities van de paspoorten uit te werken in hun eigen plannen.
Structuurvisie 2013-2030 (Gemeente Heeze-Leende, 2013)	In de structuurvisie zijn de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen voor de lange termijn (tot 2030) op hoofdlijnen beschreven. Relevant zijn het behoud en herstel van de landschappelijke basisstructuur en de lanen van Heeze-Leende. De opwaardering van verbindingen tussen de kernen gaat gepaard met het ruimtelijk versterken van de laanbomen structuur tussen Sterksel en Maarheeze. Een onderdeel van de structuurvisie is het Landschapsontwikkelingsplan. Hierin wordt de visie van de gemeente op het buitengebied en de aanwezige natuur nader beschreven.

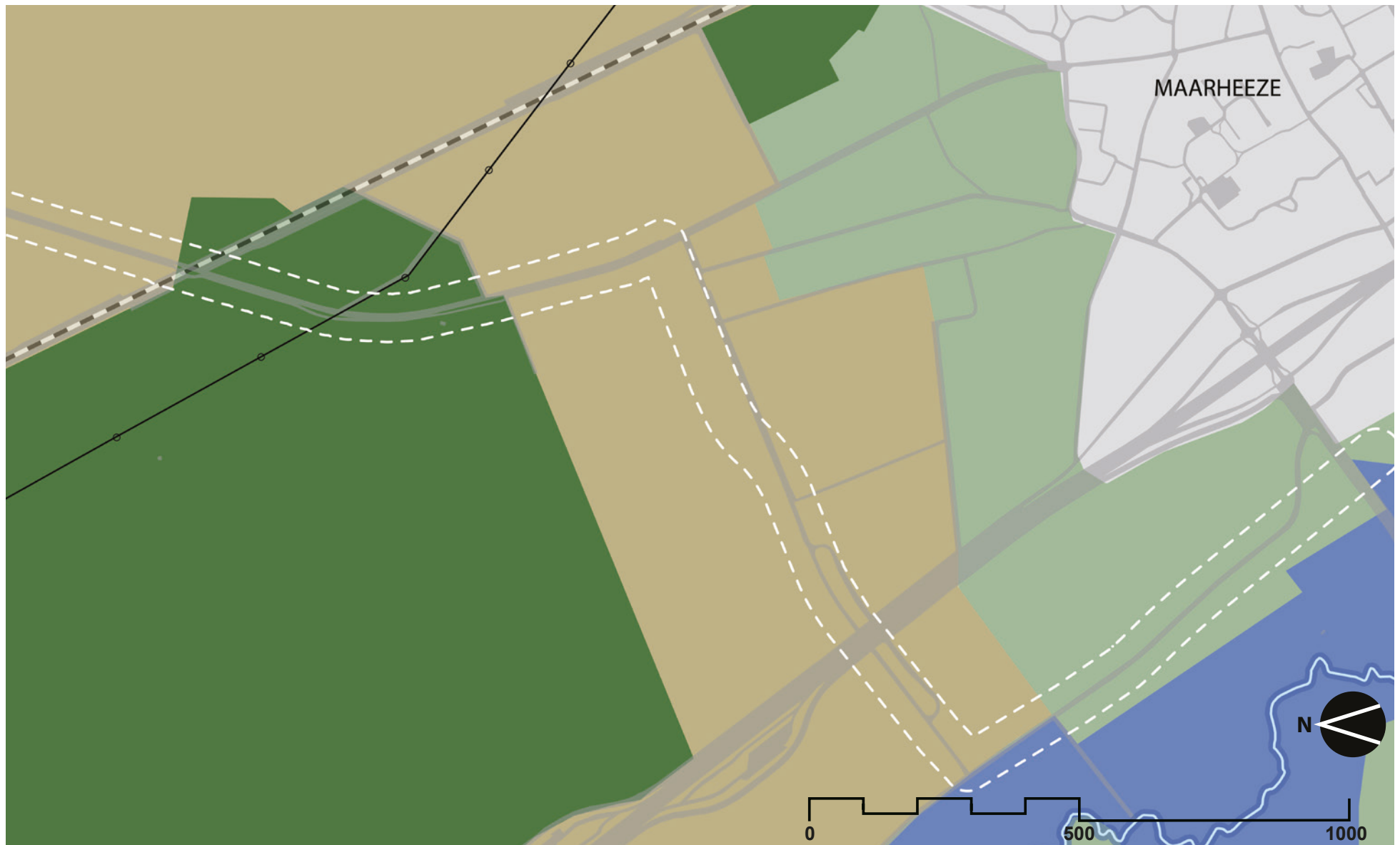
Landschapsontwikkelingsplan Sgôn Heeze-Leende (Gemeente Heeze-Leende, 2012)	Het Landschapsontwikkelingsplan van de gemeente Heeze-Leende beschrijft hoe de gemeente het landschap wil behouden en naar de toekomst toe, vorm wil geven. In het Landschapsontwikkelingsplan worden zes verschillende deelgebieden onderscheiden. De wegen in Heeze-Leende worden vaak begeleid door een eigen groenstructuur. Afhankelijk van de weg komen bomenlanen, bomenrijen, solitaire bomen, houtwallen of bosschages voor. Relevant voor het landschapsplan zijn twee deelgebieden: de natuurlijke overgangszone en het agrarisch landschap. De natuurlijke overgangszone wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van landschapselementen zoals houtwallen, hagen, bomenrijen en -lanen en solitaire bomen. Het agrarische landschap wordt gevormd door gebieden die door ruilverkavelingen of jonge heideontginningen gevormd zijn en worden gekenmerkt door grootschalig agrarisch gebruik, bomenlanen- en rijen langs de wegen, agrarische bebouwing en kleine bosschages.
Structuurvisie 2024 (Gemeente Cranendonck, 2015)	In de Structuurvisie 2024 zijn de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen voor de komende 10 jaar (2014-2024) op hoofdlijnen beschreven. Naast de Structuurvisie 2024 is er een uitgebreid Bijlagenboek opgesteld. In Cranendonck kunnen grofweg vier verschillende landschappen worden onderscheiden: aaneengesloten bosgebieden, oude bouwlanden, beekdalen en heideontginningen. Het beleid voor natuur en landschap en de visie op de gewenste ontwikkelingen is uitgewerkt en vastgelegd in het Landschapsbeleidsplan.
Landschapsbeleidsplan (Gemeente Cranendonck, 2006)	Het Landschapsbeleidsplan vormt de visie en het basisbeleid voor de indeling, structuur en uitstraling van het landschap en richt zich op het gehele buitengebied van Cranendonck. Per landschapstype worden de visie, het beleid en in kleine mate het komen tot het wensbeeld beschreven. Voor de grote aaneengesloten bosgebieden richt de visie zich op het realiseren van een geleidelijke overgang naar het agrarische landschap door het aanbrengen van percelen bos en houtwallen. De visie is gericht op het versterken van de oorspronkelijke karakteristieken van oude bouwlanden. Als contrast dienen de randen van de oude bouwlandcomplexen duidelijk gemarkeerd te worden. De openheid van de akkercomplexen moet behouden blijven. Waar de begrenzing van de akkercomplexen uit een verharde weg bestaat, kan de begrenzing versterkt worden door het verzwaren van erf- en laanbeplanting. Op plaatsen waar deze beplantingsstructuren ontbreken dient gestreefd te worden naar de aanleg ervan. Het beekdal van de Bulder Aa is een beekdal met een oud verkavelingspatroon. Zwakke punten zijn hier de kleine hoeveelheid bosgebieden en het ontbreken van perceelsrandbeplanting. Dit dient ontwikkeld te worden. Het patroon van verspreide kavels met broekbos en houtwallen tussen de percelen kan versterkt worden. Het grootschalige, open en rationele karakter van de verkaveling van de heideontginningen dient behouden te blijven. Langs de wegen mag enkelzijdige laanbeplanting voorkomen. De beplanting dient zeer transparant te zijn.

Tabel 1 Overzicht vigerend beleid



3 ANALYSE

LANDSCHAPSTYPEN



Figuur 2 Landschapstypen

3.1 Gebiedsbeschrijving

Het landschap van Cranendonck en Heeze-Leende maakt onderdeel uit van het Brabantse dekzandplateau dat wordt doorsneden door beken die uiteindelijk uitmonden in de Maas, waaronder de Buulder Aa. In het plangebied zijn vier verschillende landschapstypen te onderscheiden: (1) grote aaneengesloten bosgebieden; (2) oude bouwlanden; (3) beekdalen en (4) heideontginningen (Figuur 2). Kenmerkend is het contrast tussen de beekdalen, de beboste dekzandruggen en de oude en jonge ontginningen. De dorpen liggen op de overgang tussen de beekdalen en hogere zandgronden. De afgelopen decennia heeft door grootschalige ruilverkavelingen nivellering plaatsgevonden van de verschillen tussen de oude bouwlanden en de jonge heideontginningen. De verschillende landschapstypen worden diagonaal doorsneden door de bovenregionale infrastructuur van de Rijksweg A2 en de spoorlijn Eindhoven-Weert.

LEGENDA

LANDSCHAPSTYPEN

- boscomplex
- beekdal
- heide ontginningen
- open escomplex
- bebouwing

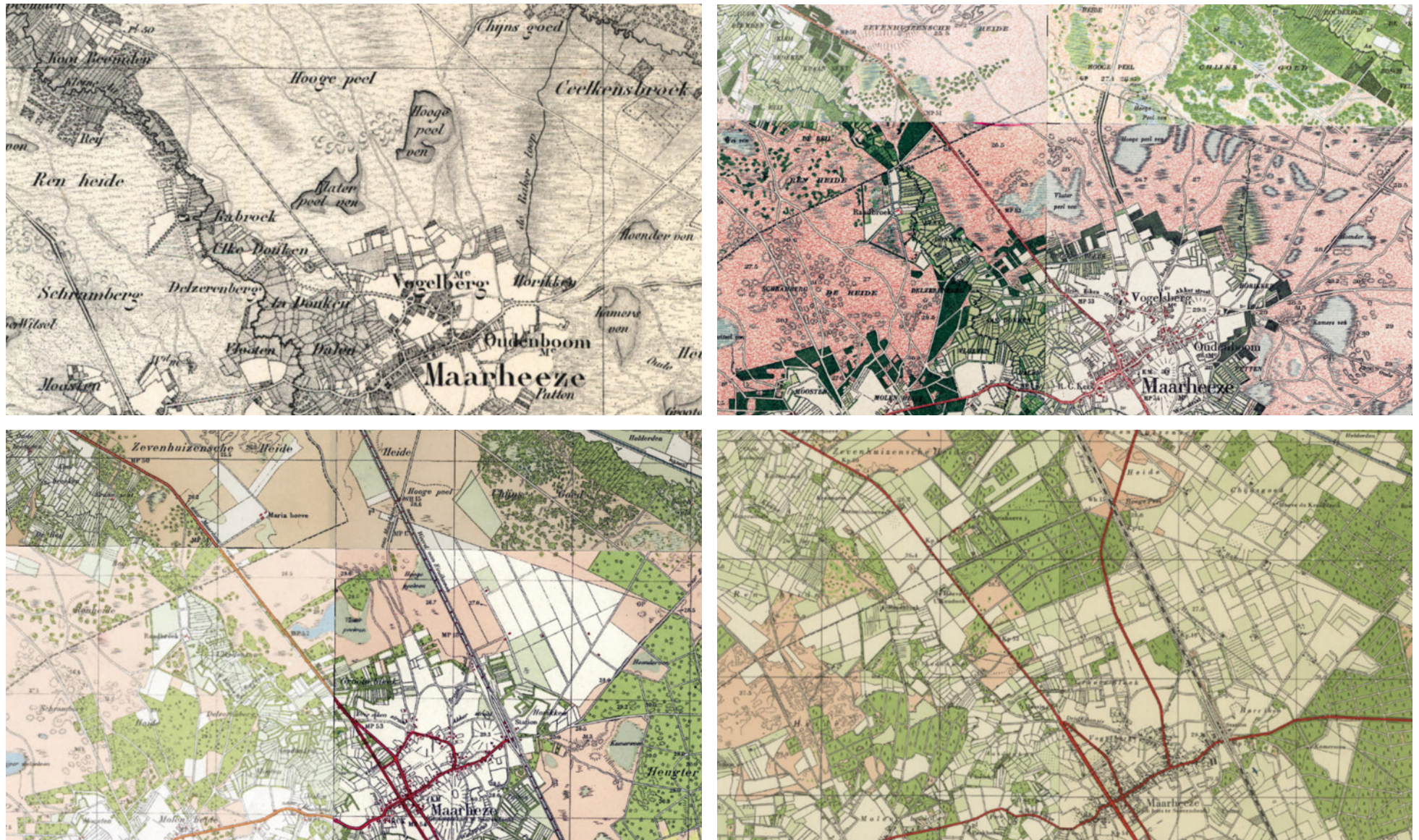
Bosgebieden

Op de dekzandruggen komen grote aaneengesloten bosgebieden voor. Een deel van de bossen is aangeplant op gebieden die minder tot niet geschikt waren voor de landbouw. Ook zijn er bossen aangelegd ten behoeve van productiebos voor de Limburgse mijnen en zijn er bossen ontstaan na de drooglegging van moerassen. De meeste bossen zijn jong en worden afgewisseld door restanten van woeste gronden met kleinschalige open stukken, heidevelden, vennen en kleine zandverstuivingen. De Zevenhuizensche Heide is een voormalige heidegebied dat in de jaren '50 en '60 van de vorige eeuw werd aangeplant met naaldbout.

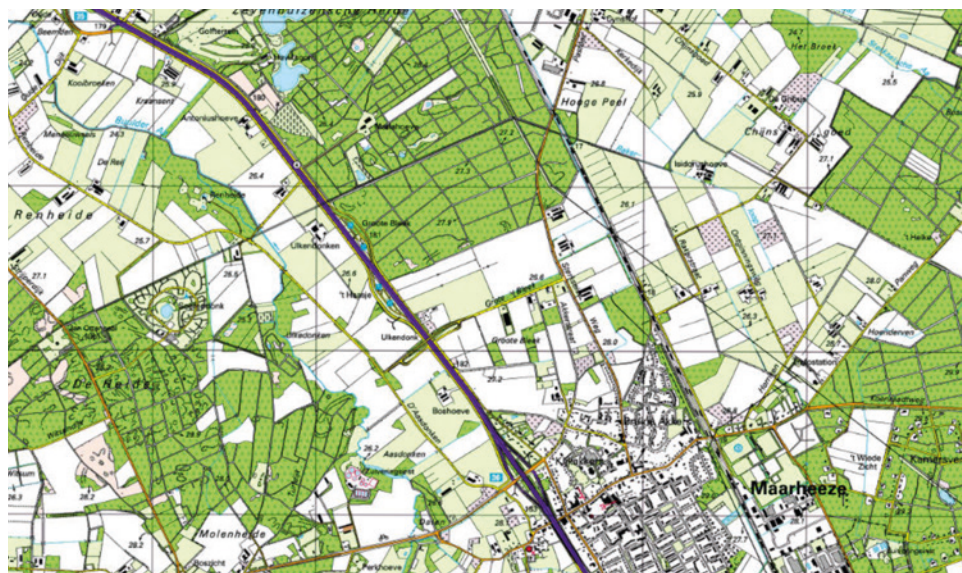
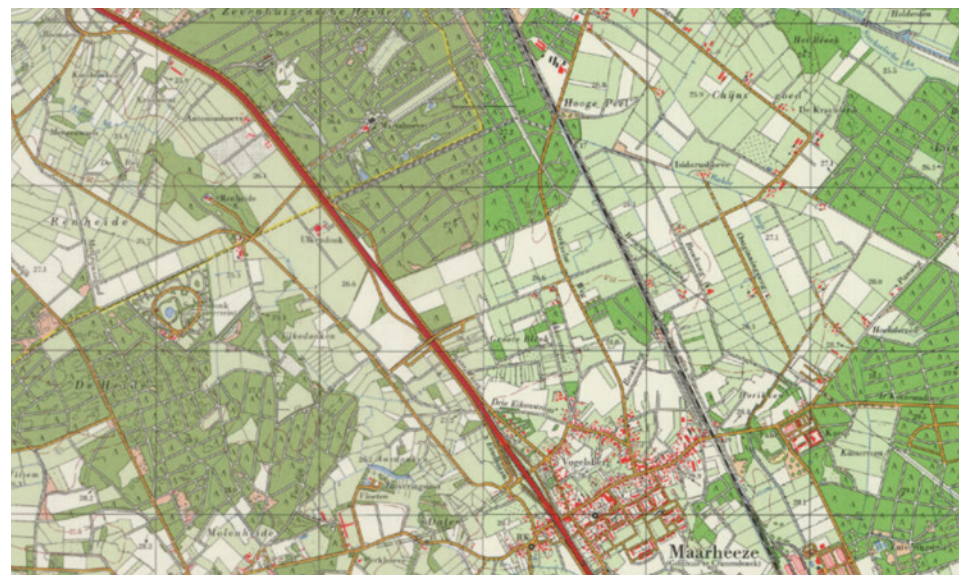
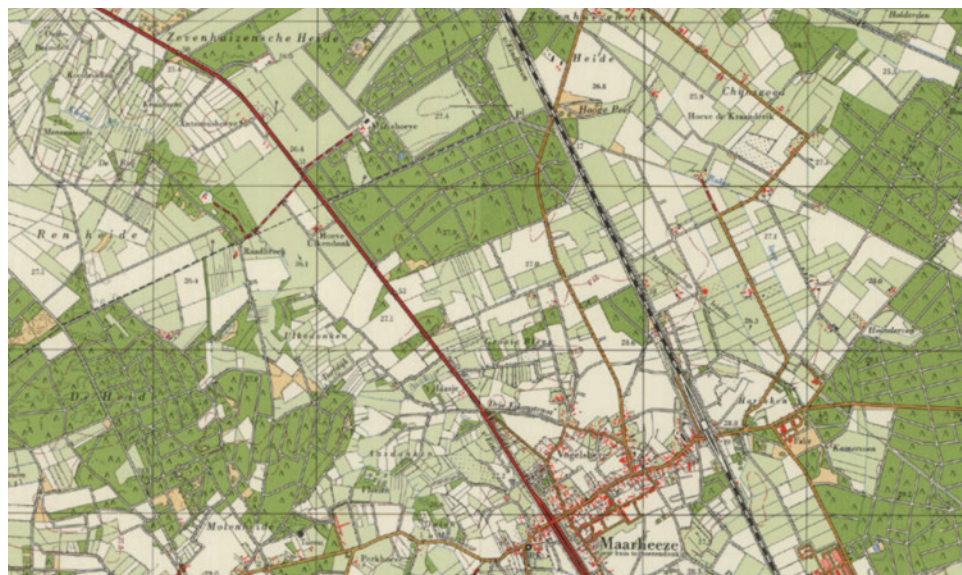
Oude bouwlanden

In het buitengebied rond Maarheeze op de relatief hoge delen van het zandgebied liggen oude bouwlanden. De oude bouwlanden zijn te herkennen aan de kleine onregelmatige blokvormige verkavelingsstructuur en bochtige wegen. Langs de wegen komt vaak zware laanbeplanting voor, met name in de vorm van eiken (en in mindere mate ook beuken en esdoorn). Oorspronkelijk bestonden de oude bouwlanden uit kleine open eenheden, onderling gescheiden door singels en wegen. Door de ruilverkaveling heeft het oorspronkelijke kleinschalige, onregelmatige en blokvormige verkavelingspatroon plaats gemaakt voor een meer rationele structuur. Kleinschalige landschapselementen en singels zijn op veel plaatsen verdwenen. Rond Maarheeze zijn de oude bouwlanden in de huidige situatie daarom moeilijk te onderscheiden van de heideontginningen (Figuur 3).

HISTORISCHE ONTWIKKELING



Figuur 3 Historische ontwikkeling



RUIMTELIJKE ANALYSE



Figuur 4 Ruimtelijke analyse

Beekdallandschap

Het beekdallandschap van de Buulder Aa wordt gekenmerkt door strokenverkaveling met rechthoekige, smalle langgerekte kavels. Oorspronkelijk werd de situering van de beek in het landschap geaccentueerd door beekbegeleidende beplanting in de vorm van landschapselementen en broekbossen met onder andere populieren en elzen. Tussen de kernen had het landschap een scherp contrast met de aanliggende oude bouwlanden. Het beekdallandschap is onder invloed van schaalvergroting en rationalisatie sterk veranderd. De smalle strookvormige kavels zijn omgezet in een rationele variant en veel landschapselementen zijn verdwenen.

Heideontginningen

Rond de oude bouwlanden kwamen tot in de 20e eeuw uitgestrekte heidevelden voor. Vanaf het einde van de vorige eeuw zijn deze heidegronden of woeste gronden op grote schaal ontgonnen en in gebruik genomen als akker- en grasland. De heideontginningen hebben rationeel plaatsgevonden en worden gekenmerkt door een patroon van rechte wegen en grote, regelmatig gevormde en open kavels. De boerderijen liggen regelmatig verspreid langs de wegen. Door de erfbeplanting bij de boerderijen zijn deze te herkennen als zelfstandige eenheden in het heideontginningslandschap.

Oorspronkelijk waren de heideontginningen veel rationeler verkaveld dan de oude bouwlanden, waardoor de verschillende landschappelijke eenheden gemakkelijk te onderscheiden waren. Als gevolg van de ruilverkaveling is het onderscheid tussen de oude bouwlanden en de heideontginningen veel minder duidelijk geworden.

LEGENDA

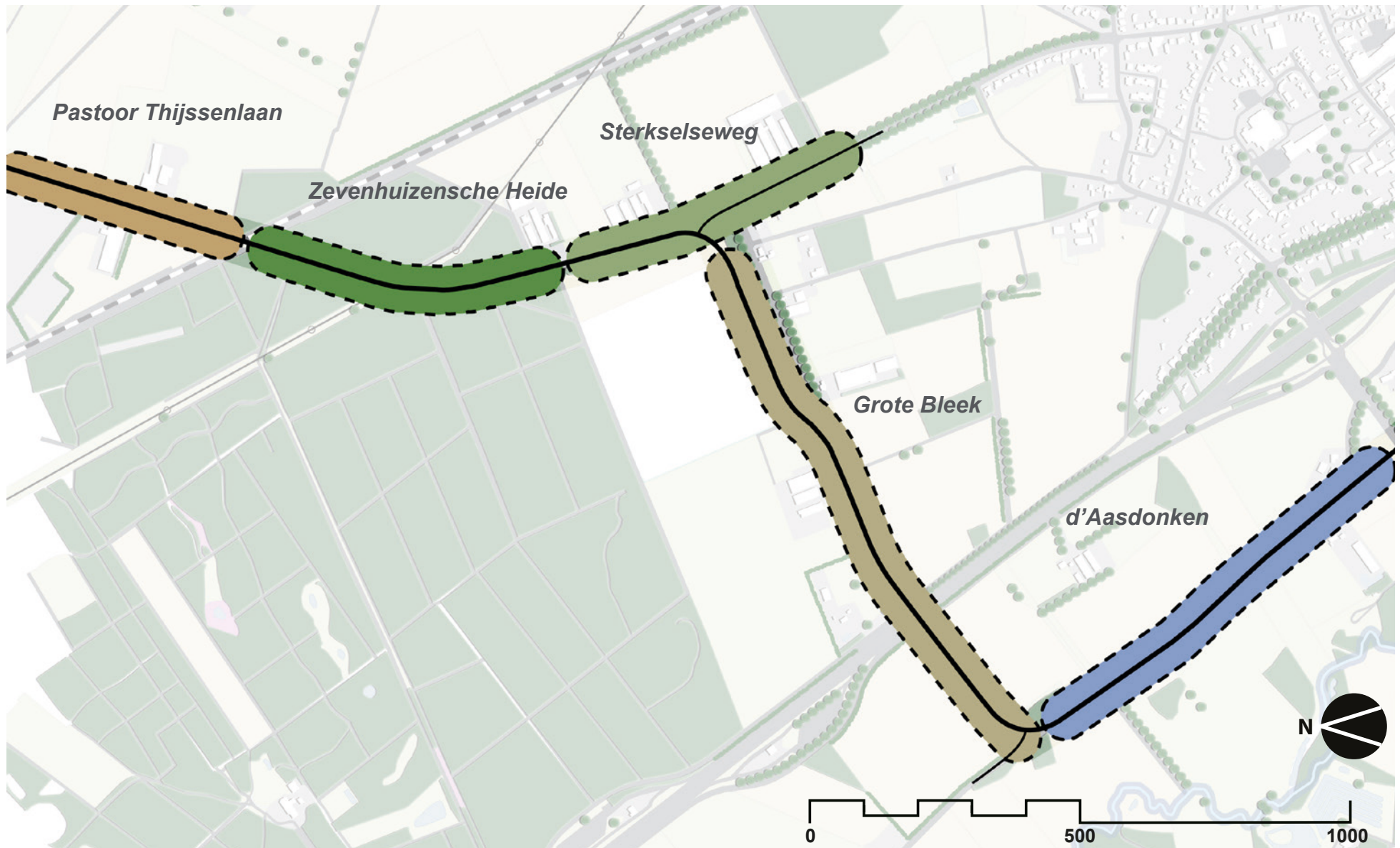
RUIMTELIJKE ANALYSE





4 VISIE

DEELGEBIEDEN



Figuur 5 Deelgebieden

4.1 Deelgebieden

Uitgangspunt van de visie voor de landschappelijke inpassing van de ontsluitingsroute naar de A2 is het behoud en versterken van de ruimtelijke kwaliteit van het landschap. Door aan te sluiten bij de landschapskenmerken en de toepassing van gebiedseigen beplanting wordt de beleving van het landschap versterkt. Op basis van de landschapstypen en het karakter van het wegtracé worden vijf deelgebieden onderscheiden, met ieder een eigen kenmerkende landschappelijke structuur. Dit zijn: (1) de Pastoor Thijssenlaan; (2) de Zevenhuizensche Heide (3) de Sterkselseweg; (4) de Grote Bleek en (5) de d'Aasdonken. Per deelgebied (Figuur 5) worden de kwaliteiten beschreven evenals wat nodig is om de landschappelijke structuur verder te versterken.

Pastoor Thijssenlaan

De Pastoor Thijssenlaan loopt door het heideontginningslandschap dat wordt gekenmerkt door een grote mate van openheid en agrarisch gebruik. Langs het huidige wegtracé staan tussen het vrijliggende fietspad en de weg enkele solitaire berkenbomen, die de openheid onderbreken. Aan de oostrand van de weg staan in de berm af en toe korte rijen berkenbomen, die regelmatig worden onderbroken door open stukken waar de wegbeplanting ontbreekt. In het agrarische landschap passen solitaire bomen als wegbeplanting. Uitgangspunt voor de Pastoor Thijssenlaan is het pluksgewijs aanbrengen van gebiedseigen beplanting (berken) in de bermen langs de weg, zowel aan de oostzijde van de weg als in de middenberm tussen de weg en het vrijliggende fietspad. De beplanting accentueert de rechtlijnigheid, maar vormt geen dominante structuur in de open ruimte van het heideontginningslandschap. Hiermee wordt ruimtelijk beter zichtbaar waar de wegen lopen. Om het doorzicht naar het open heideontginningslandschap te behouden dient de beplanting transparant te zijn.

Zevenhuizensche Heide

Na de spoorwegovergang loopt het wegtracé door het grootschalige bosgebied van de voormalige Zevenhuizensche Heide. De berm tussen het vrijliggende fietspad en de weg wisselt in breedte, waardoor een parkachtige beleving ontstaat. In de bermen van de weg staan verspreid bosschages en enkele solitaire bomen op markante punten. In de tussenberm staan enkele solitaire eiken- en berkenbomen. Omdat het bosgebied voornamelijk uit naaldbout bestaat, wordt meer variatie aangebracht door de toepassing van nieuwe gebiedseigen soorten. Uitgangspunt voor dit deelgebied is het bos zo dicht mogelijk op de weg te laten komen zodat het karakter van de weg door het bosgebied wordt versterkt.

Sterkselseweg

Na de Zevenhuizensche Heide loopt de Sterkselseweg die Sterksel met Maarheeze verbindt weer door het heideontginningslandschap. Aan de westzijde wordt de weg hier begeleidt door een enkele bomenrij. Richting Maarheeze, na de kruising met de Grote Bleek bestaat de wegbeplanting uit een dubbele laanstructuur. Langs de wegen van het heideontginningslandschap past in het patroon van het rationeel verkavelde landschap enkelzijdige laanbeplanting. De laanbeplanting accentueert de rechtlijnigheid van het landschap en sluit aan op de doorgaande laanstructuur richting Maarheeze en wordt aangeplant met gebiedseigen eiken.



Pastoor Thijssenlaan



Sterkselseweg



Grote Bleek



d'Aasdonken

Grote Bleek

De Grote Bleek loopt dwars door het heideontginningslandschap. Aan de noordzijde wordt de weg in het huidige tracé grotendeels begeleidt door dichte bosschages. Aan de zuidzijde wordt de weg deels begeleidt door een enkele bomenrij. Bij de kruising over de Rijksweg A2 zijn de taluds aan beide zijden van de weg beplant met bosschages. Langs de wegen van het heideontginningslandschap past in het patroon van het rationeel verkavelde landschap enkelzijdige laanbeplanting, waarmee de rechtlijnigheid van het landschap wordt geaccentueerd. Om het doorzicht naar het open heideontginningslandschap te behouden dient de beplanting transparant te zijn.

d'Aasdonken

Richting het zuiden loopt de weg door het deelgebied d'Aasdonken, gelegen op de overgang van de oude bouwlanden naar het beekdallandschap, parallel aan het beekdal van de Buulder Aa. De weg wordt aan de oostzijde deels begeleidt door een enkele bomenrij. Om het contrast tussen de oude bouwlanden en het beekdallandschap beter zichtbaar te maken dienen de randen van de oude bouwlanden duidelijk gemarkeerd te worden. Uitgangspunt is de aanplant van een bomenrij van eiken aan één zijde van de weg. Het doorzicht naar de akkers dient behouden te blijven.



5 ONTWERP

PLANKAART



Figuur 6 Plankaart

LEGENDA

LANDSCHAP

-  bos
-  struweel
-  bomenrij
-  Solitaire boom
-  grasland
-  akkerland

INFRA

-  wegen
-  spoor

ONTWERP

LANDSCHAP

-  nieuw bos
-  nieuwe solitaire boom
-  nieuwe bomenrij
-  te verwijderen boom
-  te verwijderen bos
-  talud
-  natuurlijke oevers
-  waterstructuur
-  wegontwerp
-  onderhoudspad
-  aanduiding dwarsprofiel

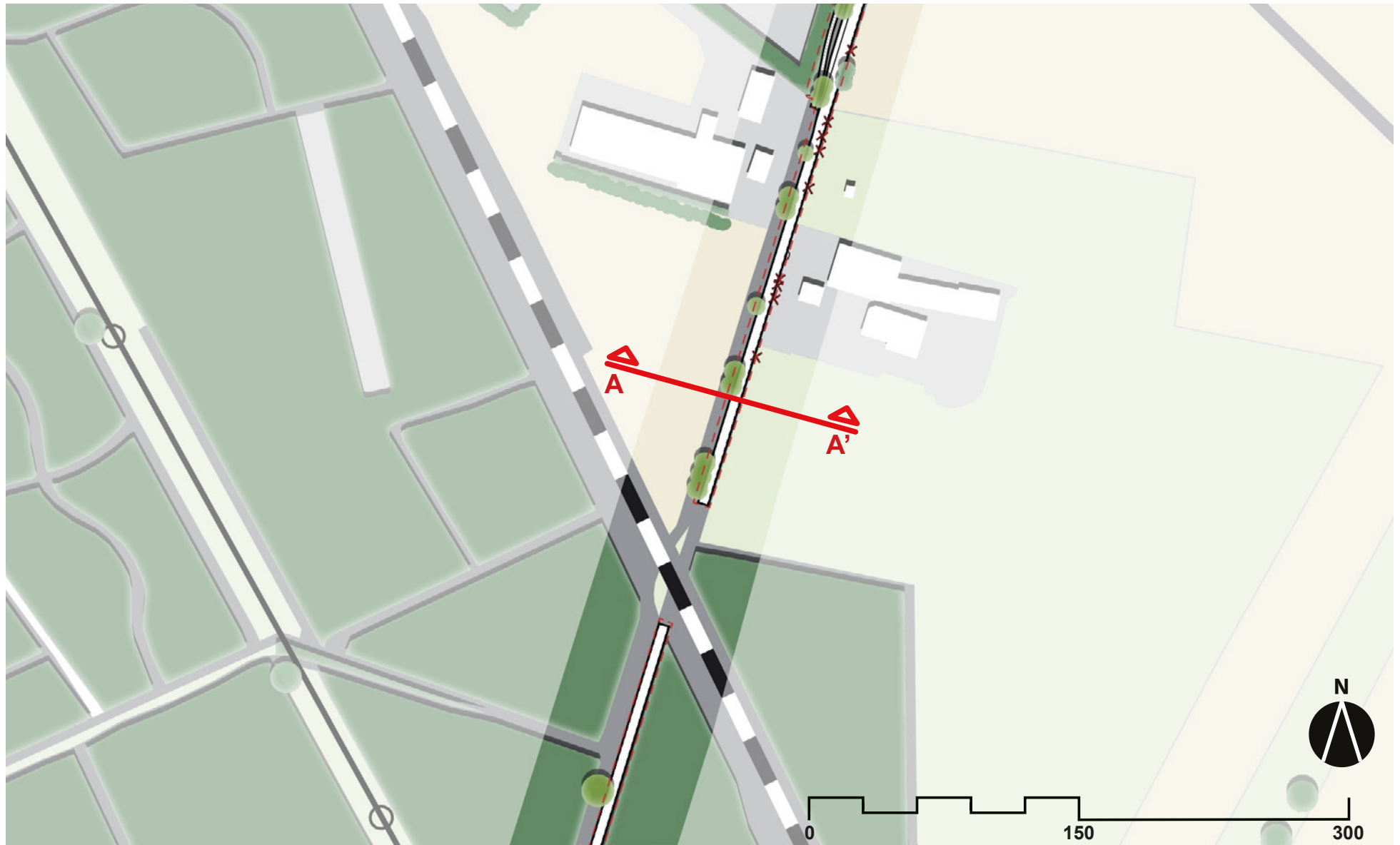
5.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden per deelgebied allereerst het voornemen beschreven en de gevolgen van het voornemen op de beplanting.

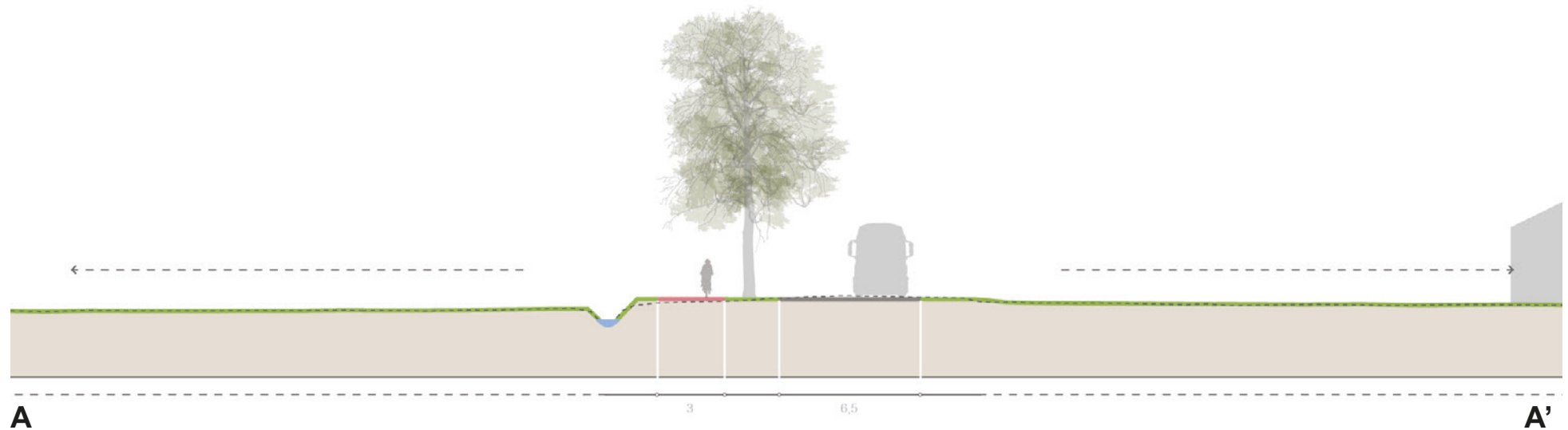
Uitgangspunt voor het wegtracé is dat de weg een erftoegangsweg buiten de bebouwde kom wordt, met een snelheidsregime van 60 km/uur. Langzaam verkeer en landbouwverkeer maken gebruik van de rijbaan. Behalve - voor langzaam verkeer - op de delen waar in de huidige situatie al een vrijliggend fietspad aanwezig is; daar maken fietsers gebruik van het fietspad.

Vervolgens staan onder de paragraaf landschap de voorstellen voor landschappelijke inpassing en herplant van de bomen beschreven. De inrichtingsprincipes uit de visie vormen de basis voor de uitwerking van het schetsontwerp (Figuur 6). Het algemene uitgangspunt voor de landschappelijke inpassing van de weg is aan te sluiten op de verschillende landschappelijke karakteristieken en de toepassing van gebiedseigen beplanting.

Per deelgebied worden de concrete maatregelen voor de landschappelijke inpassing beschreven en weergegeven aan de hand van een principeprofiel.



Figuur 7 Detail Pastoor Thijssenlaan



Figuur 8 Principeprofiel Pastoor Thijssenlaan

5.2 Pastoor Thijssenlaan

Wegontwerp

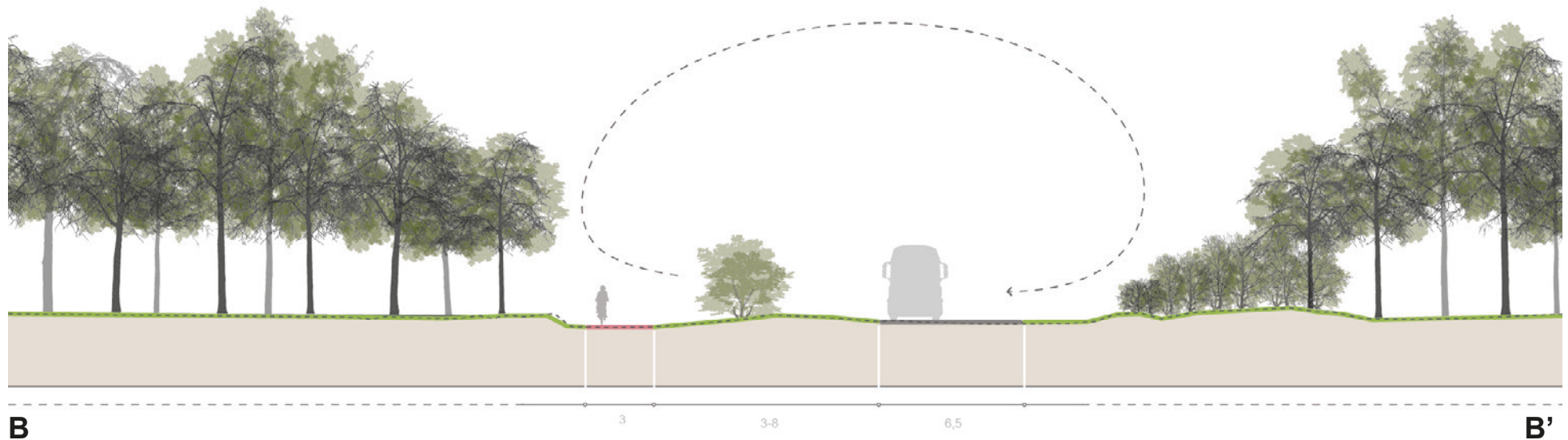
Ter hoogte van het bedrijventerrein 't Chijnsgoed wordt de uitrit van Reiling aangepast. Voor de kruising met het fietspad komt een opstelruimte voor vrachtwagens. Het vrijliggend fietspad wordt hier voor beter zicht uitgebogen. Op de Pastoor Thijssenlaan komt een korte invoegstrook voor vrachtverkeer. Om de as van de weg te laten liggen geldt een wegverbreding die aan weerszijden van de weg wordt gerealiseerd. Door de aangepaste uitrit en wegverbreding wordt een groot deel van de berkenbomen in de bermen van de Pastoor Thijssenlaan, met name aan de oostzijde van de weg gekapt.

Inpassing

Door de wegverbreding en de aanpassing van de uitrit ter hoogte van het bedrijventerrein 't Chijnsgoed wordt een deel van de berkenbomen gekapt. Uitgangspunt is het pluksgewijs herplanten van de berkenbomen aan weerszijden van de weg. In de berm aan de oostzijde van de weg is dit niet mogelijk. Daarom worden aan de westzijde van de weg pluksgewijs berkenbomen herplant in de berm tussen het vrijliggende fietspad en de rijbaan (Figuren 7 en 8).



Figuur 9 Detail Zevenhuizensche Heide



Figuur 10 Principeprofiel Zevenhuizense Heide

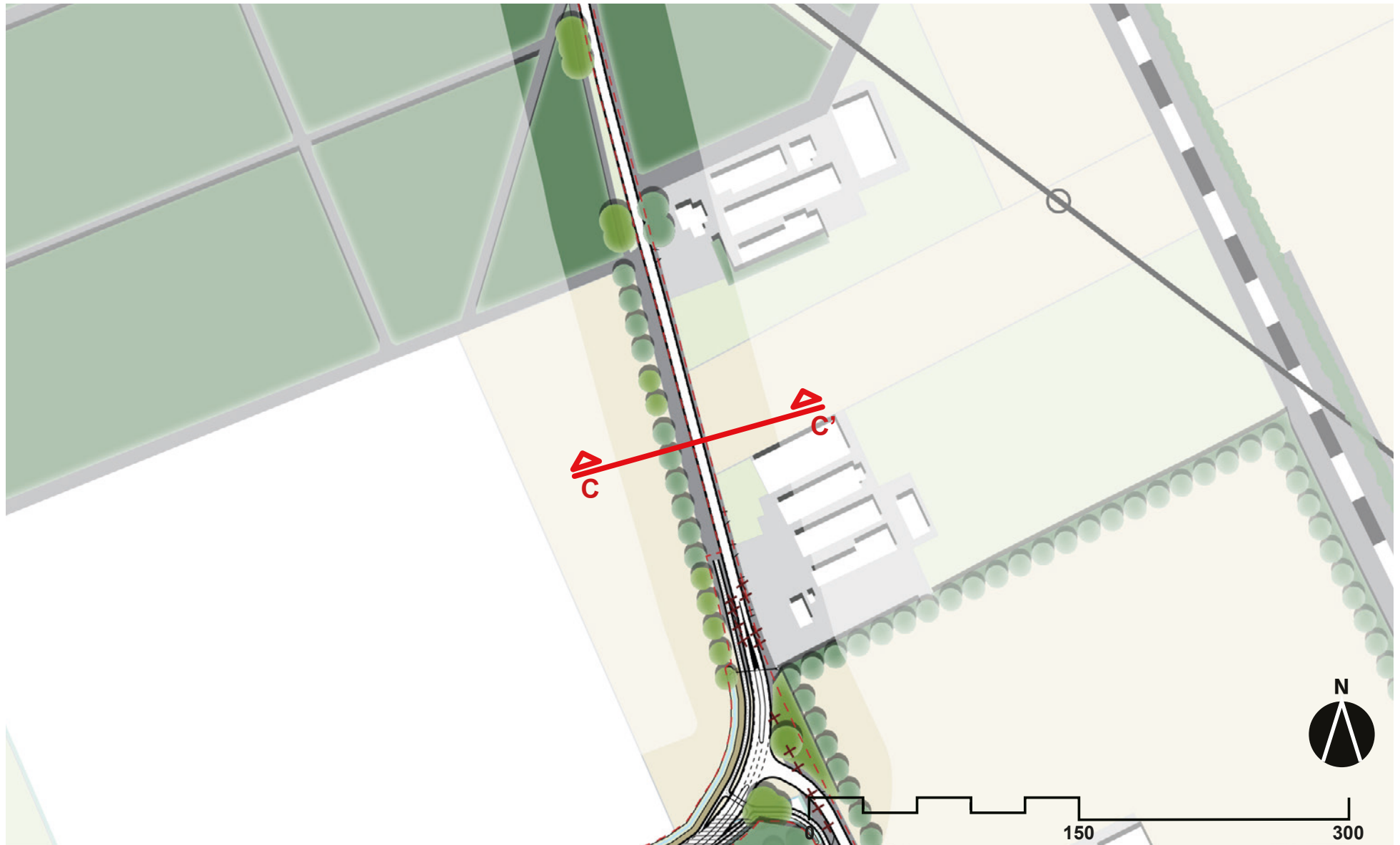
5.3 Zevenhuizense Heide

Wegontwerp

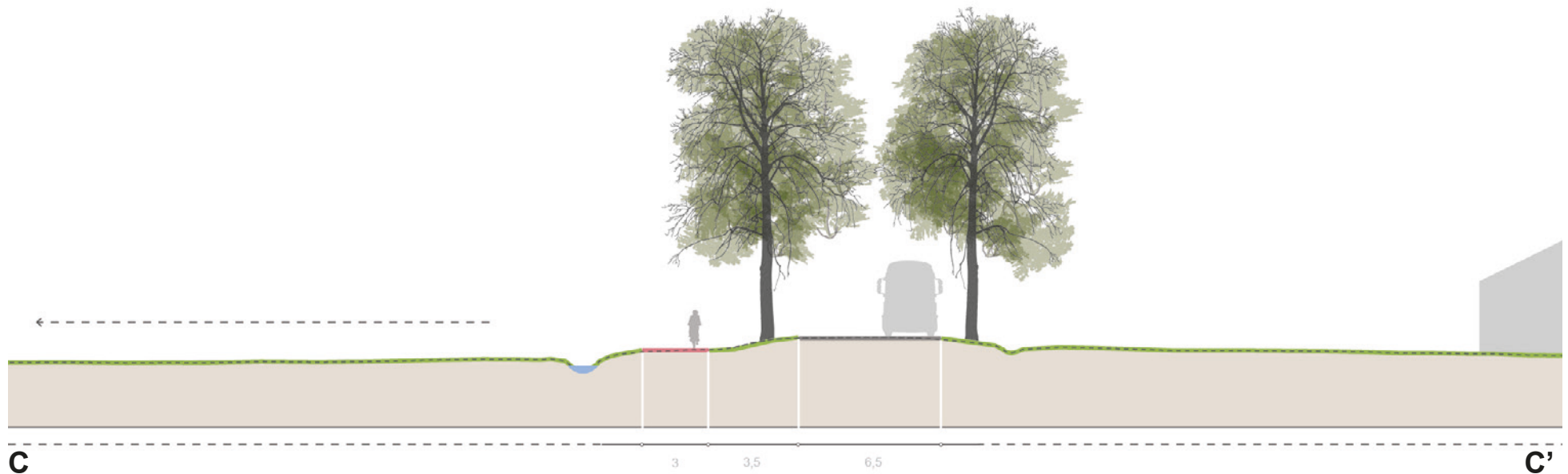
Het bestaande profiel van de weg door het deelgebied Zevenhuizense Heide voldoet aan de richtlijnen voor de inrichting van erftoegangswegen buiten de bebouwde kom. In dit deelgebied wordt geen bomen of beplantingen gekapt.

Inpassing

In de huidige situatie staan er in de bermen van de weg verspreid bosschages en bij de kruising met (bos)wegen enkele solitaire bomen die deze punten markeren. Omdat het bosgebied voornamelijk uit naalddhout bestaat, wordt op markante punten bij de kruising met (bos)wegen meer variatie in de beplanting aangebracht door de toepassing van nieuwe gebiedseigen soorten (Figuren 9 en 10).



Figuur 11 Detail Sterkselseweg



Figuur 12 Principeprofiel Sterkelseweg

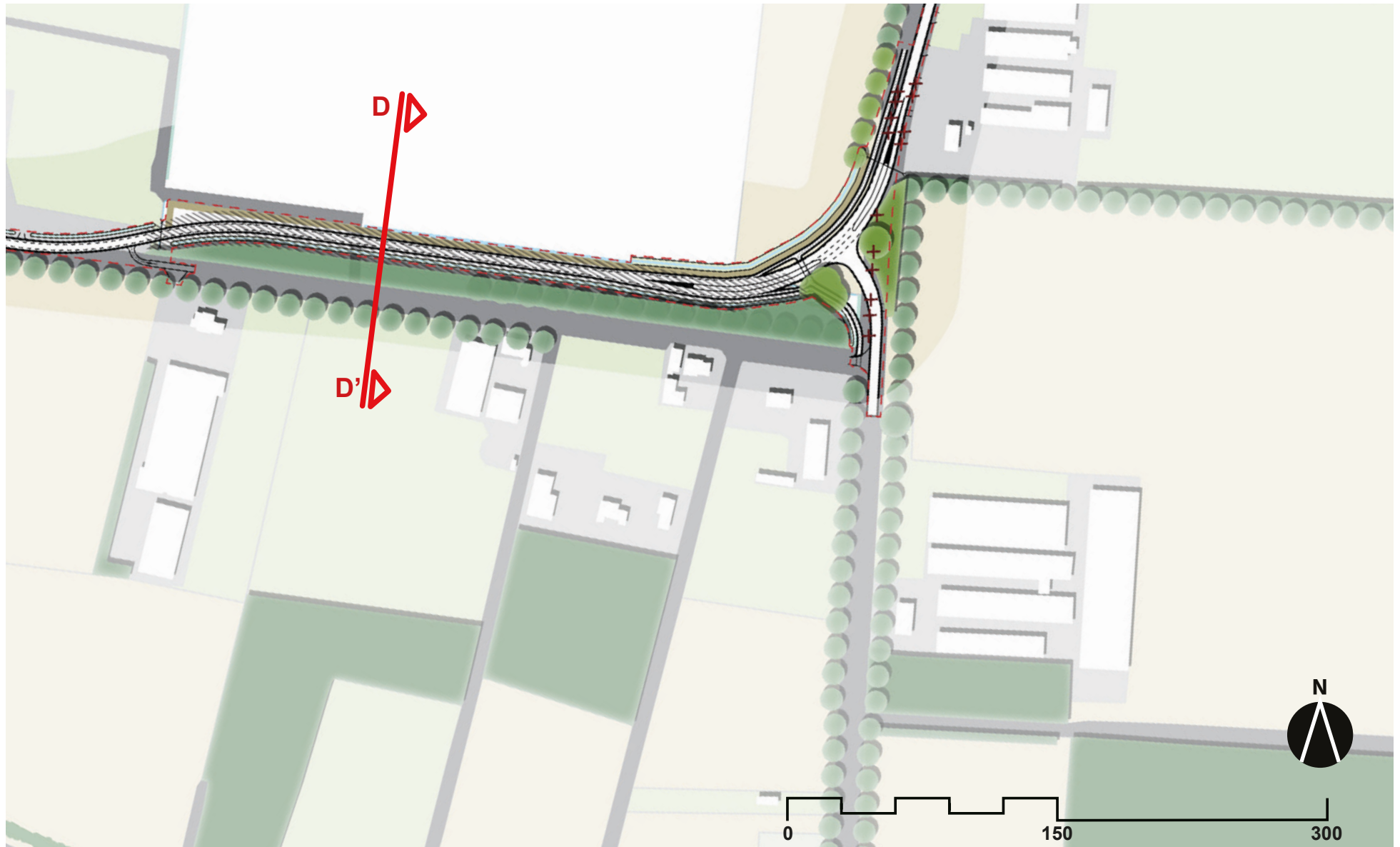
5.4 Sterkelseweg

Wegontwerp

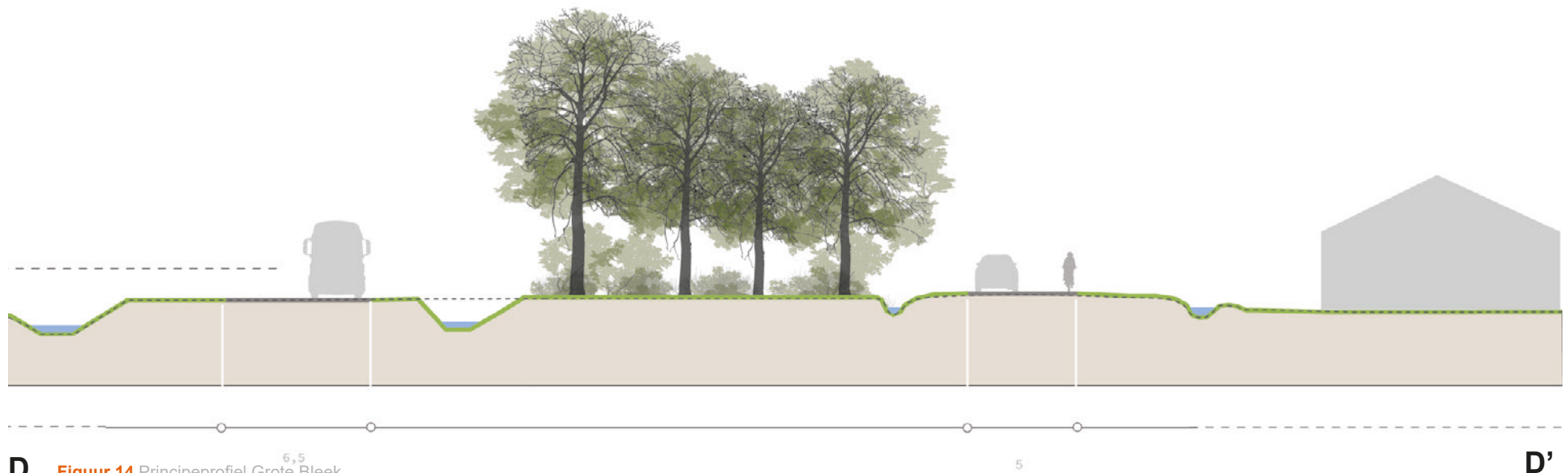
Voor de Sterkelseweg geldt een beperkte wegverbreding. Vanwege het ondergrondse kabels- en leidingentracé aan de oostzijde van de weg wordt de wegverbreding richting het westen uitgevoerd. De kruising met de Grote Bleek wordt een afbuigende voorrangsweg. Aandachtspunt is de visuele afscherming van de weg richting de woningen. Door de afbuigende vormgeving van de nieuwe weg en de aansluiting in de bocht wordt een deel van de dubbele bomenrij langs de Sterkelseweg gekapt.

Inpassing

Om het doorgaande karakter van de bomenlaan richting Maarheeze te behouden wordt de bomenrij aan de westzijde van de Sterkelseweg versterkt door op de open plekken in de laanstructuur nieuwe gebiedseigen eiken aan te planten. Door de aanplant van een aantal solitaire bomen en uitbreiding van de dichte beplanting rond de nieuwe aansluiting in de bocht bij de kruising met de Grote Bleek, wordt de nieuwe doorgaande richting van de weg verder benadrukt (Figuren 11 en 12).



Figuur 13 Detail Grote Bleek



D **Figuur 14** Principeprofiel Grote Bleek

5.5 Grote Bleek

Wegontwerp

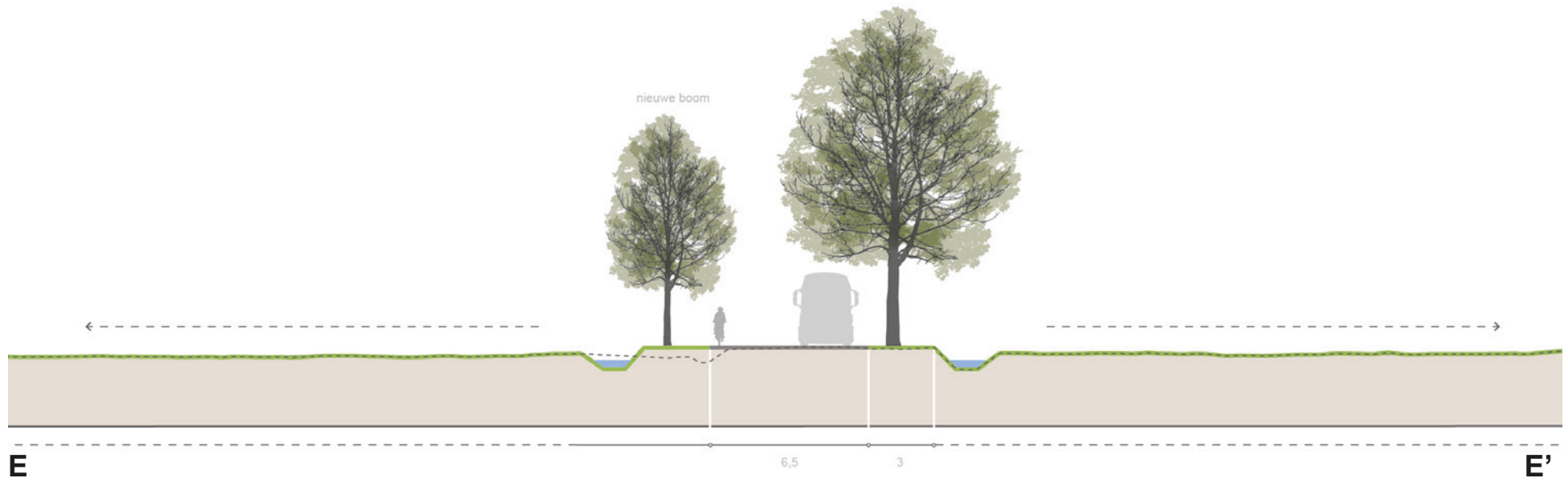
In het oostelijk deel van de Grote Bleek wordt een nieuwe weg aangelegd door de bestaande dichte beplantingsstrook. De weg naar het viaduct met de Rijksweg A2 moet worden verbreed. In de huidige situatie onttrekt het groen deels het zicht op het aankomende verkeer. Het voorstel is om met het verbreden van de weg ook het groen in de bermen aan de zuidkant te snoeien, zodat beter zicht op de kruising en tegemoetkomend verkeer vanaf de andere kant van het viaduct ontstaat. Het struweel aan de noordzijde kan worden behouden. Voor het westelijk deel van de Grote Bleek geldt dat de weg moet worden verbreed. Voor de wegverbreding en de aanpassingen aan de watergangen zijn aan weerszijde van de weg grondaankopen nodig. Om voldoende doorzicht voor het verkeer te krijgen moet de dichte beplanting in de bocht bij de aansluiting op de d'Aasdonken deels worden gekapt.

Inpassing

Vanwege de aanwezigheid van de bestaande dichte beplantingsstrook ten noorden van de Grote Bleek, maakt de nieuwe weg onderdeel uit van het open heideontginningslandschap. De weg wordt niet beplant, de zuidzijde van de weg wordt immers al begeleidt door de dichte beplanting. Om bij de aansluiting met de Grote Bleek de afbuiging van het nieuwe wegtracé te benadrukken wordt de bestaande dichte beplanting aan de westzijde uitgebreid. Aan de zuidzijde van de Grote Bleek wordt de bomenrij verlengd, passend bij het heideontginningslandschap. Om beter doorzicht op het viaduct te krijgen bij de oprit over de rijksweg A2, wordt een deel van de beplanting op het talud aan de zuidzijde gesnoeid. Omdat de taluds in de huidige situatie kaal zijn wordt in de ondergroei van het struweel meer variatie aangebracht. Daarnaast wordt het bosplantsoen naar de zuidzijde toe uitgebreid met solitaire bomen en bosschages als compensatie voor de aantasting van het bosje bij de aansluiting van de Sterkselseweg op de Grote Bleek (Figuren 13, 14 en 15).



Figuur 15 Detail Grote Bleek



Figuur 16 Principeprofiel d'Aasdonken

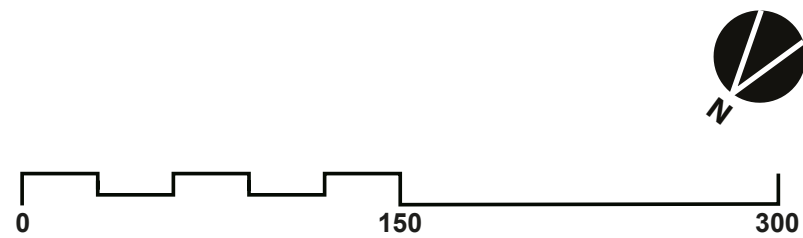
5.6 d'Aasdonken

Wegontwerp

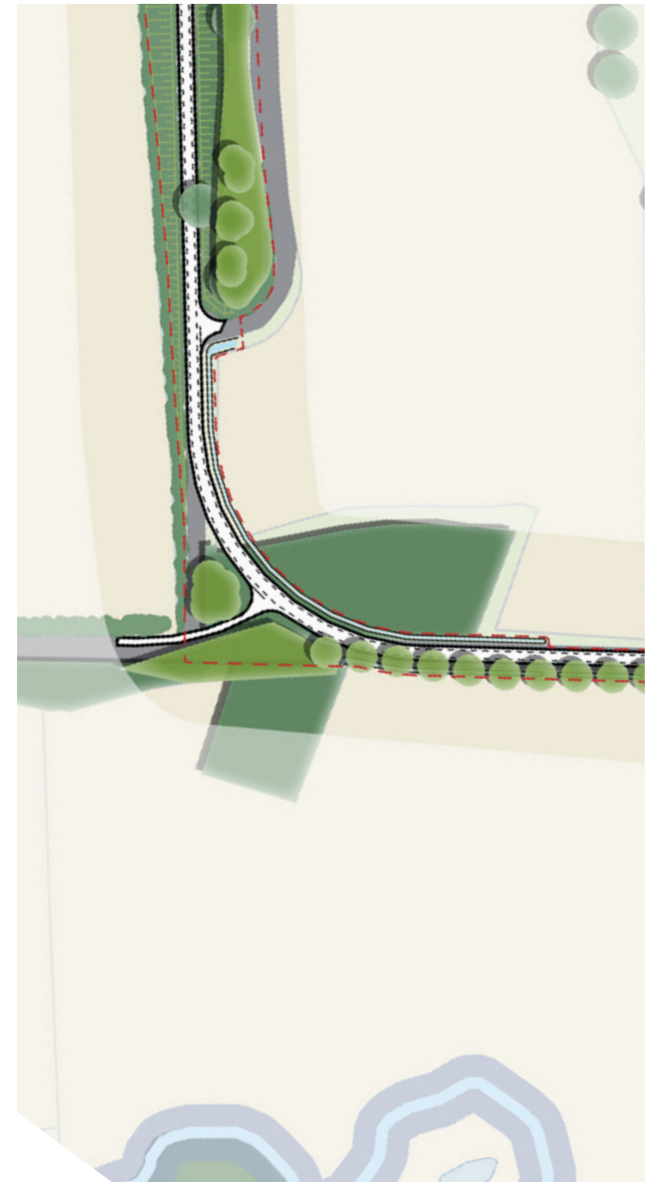
Op de zichtlijn van d'Aasdonken van noord naar zuid moet een verhoging worden aangebracht om het recht doorgaande karakter van de weg te doorbreken. Ook moet het wegtracé worden verbreed. Rekening houdend met de bomenrij die aan de oostzijde van de rijbaan staat, is gekozen om de weg richting het westen te verbreden. Voor de aansluiting op De Kleine Bruggen wordt d'Aasdonken rechtdoor getrokken.

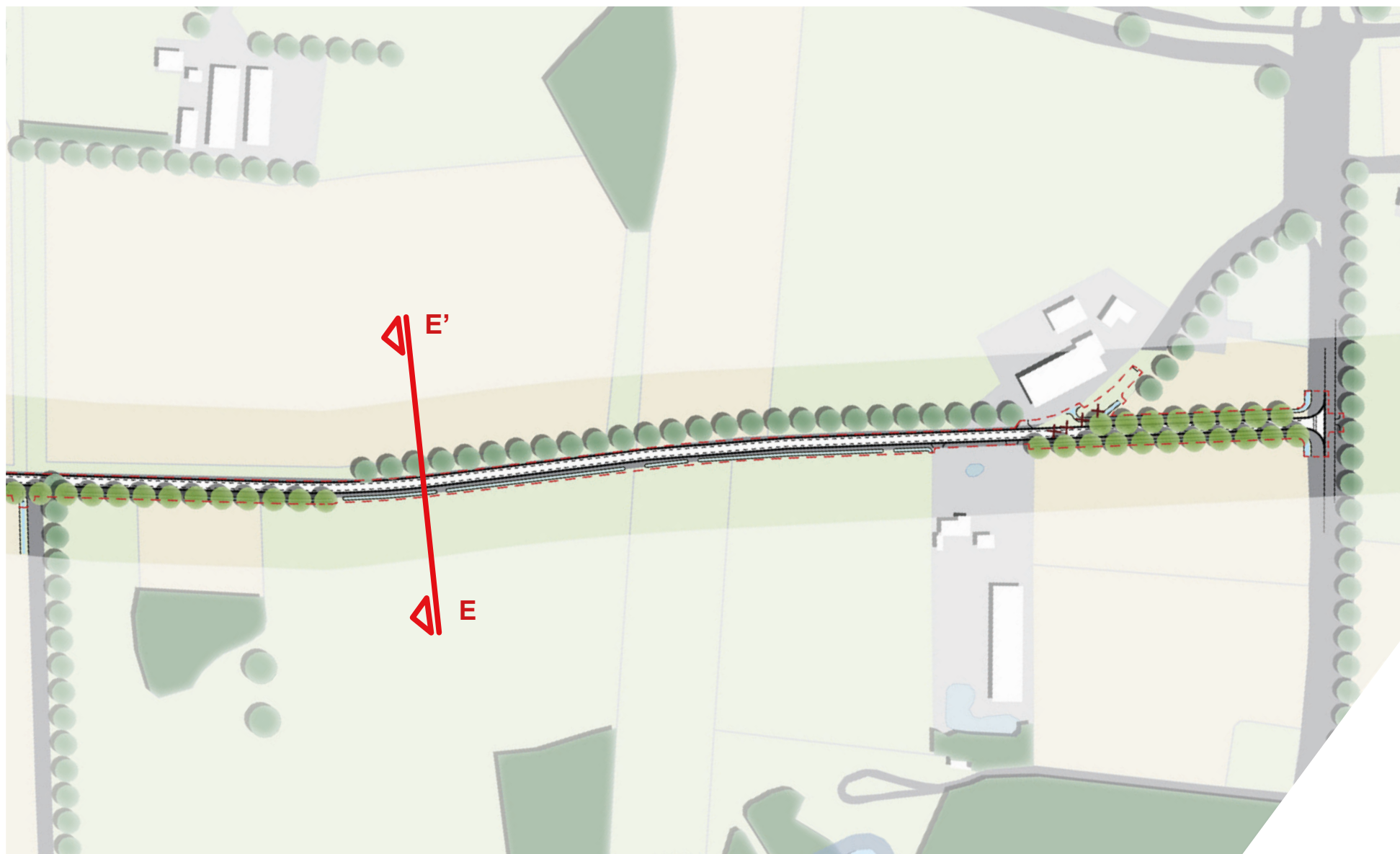
Inpassing

Ter hoogte van de aansluiting van de Grote Bleek op d'Aasdonken komt een nieuwe aansluiting. De nieuwe bocht wordt benadrukt door een nieuwe bomengroep. De bocht wordt verder landschappelijk ingepast door begeleidende beplanting in de vorm van bosschages. In de huidige situatie staat langs een deel van het wegtracé aan de oostzijde van de weg een enkele bomenrij. Om de overgang tussen de oude bouwlanden en het beekdallandschap te benadrukken komt ten noorden van de bestaande bomenrij langs d'Aasdonken een nieuwe bomenrij aan de westzijde van de weg. Ter hoogte van het erf en de woningen in het zuiden verdwijnt een deel van de laanbeplanting en wordt een nieuwe aansluiting gerealiseerd met De Kleine Bruggen. Aan weerszijden van de nieuwe aansluiting worden bomenrijen aangeplant om de structuur langs d'Aasdonken door te zetten. Waar het asfalt wordt verwijderd wordt het gebied groen ingericht (Figuren 16 en 17).



Figuur 17 Detail d'Aasdonken





Arcadis Nederland B.V.

Postbus 220

3800 AE Amersfoort

T. +31 (0)88 4261 144

[arcadis.com](https://www.arcadis.com)

A decorative graphic consisting of three orange lines: one horizontal line spanning the width of the page, and two diagonal lines starting from the bottom right and extending towards the top right corner.